

ניו-יורק, 7.11.46

טסה יקר -

כמעט שאיני מאמין לעצמי שאני יכל לכתוב לך.
הוגד לי עכשיו שאחד הבחורים סס לארץ דרך פריס ואכתוב מלים
אחרות :

נראה לי שהפעם אנשי ה- / . הם יותר רציניים,
ובשיחה עם אצטיון ולפני כן עם די גיילס הובטח לי שידברו
בכבוד עם הענין עכשיו בירי ברנס. גם אייגנורנסטא,
העוזר שלי אצטיון, הבטיח לי שיצטק הכל להביא בכסף 4 הוגד לי
האם לידי סילור. החשתי מכני כן להשאיר מה עד 5-27 גבר. הוגד
(ב. יטסה כאן עד אז), אטוט אז לארץ ליום או יומים, וטסה -
לכזל. רק את יחכרר בכסף עזרה היטיס הירוביס או האין צורך
בהאאורוי או האין כל סיכוי (והסיכויים אינם רבים לדעתי)
אסע לפני כן, כי רוצה אני מאוד מאוד להיות בארץ זמן מה
לפני הקונגרס.

המריגה הפנימית גדלה והולכה. שנה מנסה לפרש.
עד עכשיו לא ראיתי את סילור וחבריו, רק היום טלפן לנו
עמנואל ואולי מחר נפגש. גם כאן הסיכויים אינם סרובים, בכל
אופן לא לפני הקונגרס, וחששתי לסדר חכנית והנהלה לפני
הקונגרס במסיבה של מעצבות הקואליציה ואיני בטוח שתתקיים,
אם כי לא נחיאשתי מזה לגמרי.

יש לדאוג שיסעו לקונגרס לא רק העסקנים

המושבעים - אלא חברים צעירים המיצגים את החנועה.

עלי לגמור

שלוס רב לך, לבוזף, לרמו ? לתד ולכל החברים

ש לך

.

.ג.ב.ג.